

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 1 2014 ÅRG 46

Bereden väg för Herren!

Och Jesus fick sig en åsnefåle och satte sig upp på den, såsom det är skrivet: "Frukta inte, du dotter Sion. Se din Konung kommer, sittande på en åsninnas fåle". Lärljungarna förstod först inte detta, men när Jesus hade blivit förhärligad, då kom de ihåg, att detta var skrivet om honom.

(Joh. 12:14)

Biskopens spalt

Biskop James, vår kyrkas presiderande biskop sände nedanstående budskap till sina biskopar inför 2014 vilket jag citerar något förkortat.

Pax et Bonum

+Sten-Bertil

"Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra. Alla skall förstå att ni är mina lärjungar, om ni visar varandra kärlek."

Joh 13:34-35

Kära Systrar och Bröder

Liberala katolska kyrkan har alltid varit, och är fortfarande den apostoliska kyrkan där det finns kärnvärden för:

- Kärlek,
- Tolerans,
- Acceptans och
- Jämställdhet.

När folk frågar mig "Vad är Liberala katolska kyrkan?" Då är mitt enkla svar: "Vi erbjuder de traditionella sju katolska sakramenten, utan några förbehåll!"

Det har inte alltid varit fallet fram till dess att den Internationella Biskopssynoden under sommaren år 2000 röstade för att öppna de heliga ordinationerna för kvinnor upp till diakonens grad. Många av oss återvände hem med höga hopp om att denna begränsning snart skulle hävas helt. Tyvärr förkastade många av dem jag nu kallar "No" Bishops" de demokratiska förslagen och återvände tillbaka till sina församlingar och präster med diktat: "Inte på några villkor...!"

Ledda av min kära vän biskop Tom Deganaars att bilda den nya progressiva grenen av den Liberala

katolska kyrkan år 2003, "YES" Bishops antog utökade de ursprungliga förslagen genom att ta bort alla begränsningar för kvinnor som vill komma att erhålla de heliga ordinationerna. Tack och lov, är kvinnor nu välkomna att gå så långt som sin kallelse tar dem.

Jag hoppas att vi alla kan tjäna som inspiration för varandra och påminna om vikten av vår älskade progressiva Liberala katolska kyrka. Inspirera varandra att gå in i 2014 med förnyad entusiasm! Vad gör vi proaktivt... eller är vi beredda att göra... att stödja och utöka kärnbudskapet om kärlek, tolerans, acceptans och jämställdhet, i våra församlingar och i världen?

Det är min förhoppning att vi alla kommer att överväga dessa frågor med ett nytt perspektiv. Och som andliga ledare, låt oss förkroppsliga och fira Kristi stora kärlek till varandra, på alla möjliga sätt. För som Kristus sade till lärjungarna: "Ni är världens ljus"

Med kärlek, ljus och välsignelser för fred genom kärlek under 2014,

+James

PÅSKHELGEN

i S:t Mikael och Alla Änglars Kyrka

Under Påskhelgen gästas vi av liberalkatoliker från Danmark, Tyskland och Österrike.

Det kommer alltså att finnas många möjligheter återknyta och knyta nya kontakter och vi kommer att ha många trevliga pratstunder.

Under helgen kommer också att anordnas en stadsvandring som alla är varmt välkomna att delta i.

Mer information kommer att anslås i kyrkan.

Några av gudstjänsterna kommer att hållas på engelska eller tyska.

Mässan på Skärtorsdagen och på Påskdagen kommer att hållas på Svenska.

Sönd	13/4	kl 11.00	Mässa Palmsöndagen	Välsignelse av videkors
Torsd	17/4	kl 11.00	Mässa Skärtorsdagen	De Heliga Oljorna som ska användas under året konsekreras av regionalbiskopen
Torsd	17/4	kl 18.00	Kvällsgudstjänst med avklädande av altaret	
Fred	18/4	kl 15.00	Långfredagsgudstjänst med Vörndnad för Korset	
Lörd	19/4	kl 19.00	Påskaftonsgudstjänst med Eldens Välsignelse, välsignelse och tändande av påskljuset, konfirmation och Sakramental Välsignelseandakt.	
Sönd	20/4	kl 11.00	Mässa Påskdagen	
Sönd	20/4	kl 19.00	Läkegudstjänst och Sakramental Välsignelseandakt	
Månd	21/4	kl 11.00	Mässa Annandag Påsk	Mässa på tyska med subdiakonvigning

Befriande fastetid

av Carina Carlström

Ju djupare jag tränger in i förståelsen av kristendomens inre liv, det liv vi kristna utifrån tron, teologin, kyrkoåret och gudstjänsterna är tänkta att ta till oss som vardagsnorm, desto mer beundrar jag dess genialitet. Det må vara oss förlåtet att vi gärna omhuldar fördomen att vår kulturella utveckling går från dummare till smartare – vilket givetvis inte är sant – men faktum är att mycket som det moderna samhället omfattar idag har faktiskt funnits med i kristendomen i två tusen års tid. Allt kom givetvis inte samtidigt, utan det kristna livet utmejslades vartefter kyrkan växte och alltfler människor ville leva som kristna (de allra första, som leddes av Jesu lärjungar, förväntade sig ju att Jesus skulle återkomma till jorden under deras livstid – vilket vi kan förstå bl.a. av Pauli förhållande av celibatet), men med tiden kom funktioner att inlemmas i kristendomen som vi i modern tid har ”återuppfunnit” för att tillgodose en sekulär värld. Ett utmärkt exempel är den kurativa verksamheten i bikten, där prästen i sitt fokuserade och medmänskliga lyssnande bekräftar konfidentens livspussel och skänker både rådgivning och förslag till problemlösning. Ett annat, lika klokt hjälpmedel, är fastetiden.

Precis som bikten, är fastan behäftad med olyckliga missförstånd. Det vanligaste är att fasta handlar om att avstå från mat, att s.a.s. missunna sig själv livets goda i dess ätbara form – något nutidsmänniskan har svårt att förstå meningen i. Vad hjälper det de svältande i världen om jag också går hungrig? Bara den som drivs av olika sorters självcentrerade, ofta utseendekopplade mål som att gå ner i vikt eller ”rena sin kropp från gifter” tar frivilligt till sig fastan och då ur en långt ifrån andlig mening.

Fastan är dock en omistlig del av varje människas andliga växande och därmed av central betydelse för alla kristna. Dels handlar den om solidaritet med dem som har det sämre än vi, och ur den synvinkeln är meningen att vi skall få ökad förståelse för hur dessa har

det så att vi blir mer beredda att agera som deras sanna medmänniskor. Dels handlar det om att vi skall lära oss prioritera rätt, så att vi inte fastnar i ett slags andligt missbruk av de döda tingen vi omger oss med. Mat kan mycket väl tillhöra ett sådant missbruk, särskilt när vi äter betydligt mer än vi behöver för att må bra eller ”tröstäter” för att döva känslor vi inte vill eller orkar bära. Men, som jag antydde nyss, innebär fastan inte bara ett förändrat ätande utan framför allt att vi funderar över vad vi egentligen behöver för att leva goda, kloka och balanserade liv. När jag talar med människor om fastetidens uppmaning att tänka igenom prioriteringar, brukar jag ta användandet av mobiltelefoner, datorer och TV-apparater som exempel. Jag vill inte ge mig in på vågspelet att kalla vårt användande av tekniken för ”missbruk”, även om jag kan se mångahanda exempel på hur människor finner det mycket svårt att avstå från tekniska ”leksaker” utan att ha egentlig orsak till det. Föräldrar insisterar på att deras barn skall ha sina mobiler påslagna hela tiden i skolan för att de alltid skall kunna nå dem – men hur länge har föräldrar egentligen kunnat ha den sortens kontroll? När jag själv gick i skolan befann vi oss utom föräldrarnas räckhåll hela dagarna, utan att dessa blev oroliga. Likadant är det med vuxna i olika åldrar, som känner ett tvingande behov av att alltid vara uppkopplade – antingen via smartphones eller datorer – mot sociala nätverk som t.ex. Facebook. Förklaringar jag fått möta är att de känner sig i princip upphöra att existera om de inte hela tiden kommunicerar med andra... och även om jag förstår att vi som gruppvaror har ett mycket grundläggande behov av att orientera oss inom den grupp vi tillhör, skrämmar det mig att man lägger hela sin existens i detta. Jag har vänner som inte kan lägga ifrån sig mobilen eller den bärbara datorn ens när de äter middag, fikar med vänner, tittar på TV, umgås runt ett soffbord... det är som om personerna de interagerar med på Internet är mer verkliga än de som befinner sig i samma rum. Charles de Foucauld kände igen

det här fenomenet redan i slutet av 1800-talet i de människor som nästan paniskt besökte s.k. heliga platser för att söka Guds närvaro istället för att stanna där de var och ägna sig åt bön. ”Det är som att lämna en god vän ensam i ett rum, för att gå in i ett annat rum och beundra hans porträtt”.

Är det verkligen teknik vi behöver för att leva goda liv? Växer vi som kristna genom att använda de här döda tingen i den utsträckning vi gör – eller hindrar de oss rentav från att utvecklas? Jag kan definitivt se tillfällen där medmänskligt agerande kunnat ske just genom den kontakt med andra man har t.ex. på Facebook – jag har själv deltagit i pengainsamlingar till nödlidande, protester mot felaktigheter, spridande av kunskap och information m.m. som haft högst medmänskliga syften. Men jag tror inte att vi blir mer andliga, mer Jesuslika, av att ständigt vara uppkopplade, utan ser tvärtom hur vi lätt sveps med i en flodvåg av meningslöst pladder, tidsfördriv och ytliga aktiviteter som på intet sätt fullkomnar oss. Missförstå mig rätt – jag är absolut inte motståndare till lek och tidsfördriv, utan tycker tvärtom att det bär en viktig funktion som återhämtare, vila från ansvarstyngd, stress och oro. Vad som skrämmar mig är att människor kommit att leva större delen av sina liv i en slags parallell verklighet, i en virtuell värld, istället för att vara här och nu i sina egna liv. Och därmed har de blivit onåbara för sina medmänniskor där de befinner sig för att istället sväva omkring i cyberrymden långt borta hemifrån.

Varför inte låta fastetiden bli en befrielsestid? Våga unna dig att koppla av istället för upp, och känn efter hur det känns att leva på riktigt! Att utnyttja fastan till att prova på, under en begränsad tid, hur det är att inte ständigt kommunicera utåt utan istället vända dig inåt mot Gud inom dig själv, är väl värt ansträngningen, det garanterar jag. Det gör dig också mer närvarande och hjälper dig att verkligen befinna dig där

Forts. sid 8

Våren

Våren är den årstid då jordaxelns lutning (på norra halvklotet) sakta närmar sig solen och jorden blir varmare. Vid vårdagjämningen har jorden hunnit halvvägs mellan midvinter och midsommar, och då är dygnets mörka och ljusa del exakt lika långa över hela jorden.

Vår är en av de fyra årstiderna, som på norra halvklotet brukar omfatta månaderna mars, april och maj och på södra halvklotet brukar omfatta månaderna september, oktober och november.

I mitten av april, är vi alltså så nära vårens mitt som vi nånsin kan vara. Lite sent brukar vi alltid fira vårens ankomst den sista april, med majbrasa, körsång och fyrverkeri.

Varför eldar man då en brasa på valborgsmässoaftons kväll? Ja, det sägs att man förr brukade börja släppa ut sin boskap på äng och mark den 1 maj. Det ansågs då bra att tända en eld vid Valborg för att hålla vargar och andra vilda djur borta från korna och getterna. Kan det möjligen vara förklaringen till att vi inte firar vårens ankomst då, istället för den sista februari?

Att definiera meteorologisk vår, är ingen lätt uppgift. Det finns ingen vedertagen internationell standard. Som alla vet så ser årstiderna inte likadana ut på alla ställen på jorden.

SMHI använder sig enbart av temperaturen som vägledning för årstiderna. För att det ska stämma med våra värderingar någorlunda, så anser man att våren börjar när dygnsmedeltemperaturen stiger över noll grader. Problemet är bara att temperaturen aldrig är så stabil som man skulle önska. Häftigt svängande temperaturer, som det ofta är så här års, gör att våren därför kan komma och gå, vilket inte är så bra.

Vintern kan väl bara sluta och våren börja med en gång tycker väl de flesta. Så hur undviker man att vintern kommer tillbaka?

Svaret är att det inte finns någon lätt definition på vad som är varaktigt. En sedan länge använd definition är att en medeltemperaturförändring till över noll måste hålla i sig minst 5 dygn. Det är knappast tättentätt eftersom övergången till vår kan vara en långdragen process med många bakslag.

För att förbättra har definitionen sista tiden skärpts något. För närvarande gäller minst 7 dygn för att en förändring ska gälla som varaktigt.

Nollgradigt och lite blek sol ett tag. Ett tunt lager snö hade det också ramlat ner från skyn... Skönt när kylan släpper sitt grepp.

Kom nu våren! Skynda dig... vi väntar ivrigt här i landet. Vi vill ha tussilago, blåsippor och vitsippor. Vi vill ha grönt gräs att gå på. Torr asfalt... Ljumma vindar och glada fåglar. Fågelholkarna längtar efter fågelungars skrik... Markerna längtar efter färska djurbarns steg... Blåbärsriset längtar efter att få blomma...

Men för många kan våren vara en jobbig tid. Jag tänker då på alla pollenallergiker. Under vår och sommar drabbas upp till en femtedel av tonåringar och vuxna av pollenallergi med symtom från ögon och näsa. Det brukar kallas hösnuva trots att många besväras av annat än gräspollen och även får symptom från ögonen.

Perennrabatten är den plats jag särskilt kan följa vårens ankomst och framfart. Det börjar tidigt på vårvintern med min egen framfart. Med grästrimmen mejas allt det ner som är kvar från fjorårets blommande prakt. Allt visset pulveriserar och blir till näring för det nya som är på väg straxt under jordytan. Nytt liv... Vintergäck och snödroppar kommer först. Sedan vårens lökväxter om nu inte hare och rådjur är framme och får ett skrovsmål. Just nu är det helblått då marken är täckt av scilla och mellan dem börjar perennernas första blad att spira för att ge ny fågning för ögat.

Och vad passar väl i det här sammanhanget inte bättre en vårdikt av Karin Boye:

Ja visst gör det ont

Ja visst gör det ont när knoppar brister.
Varför skulle annars våren tveka?
Varför skulle all vår heta längtan
bindas i det frusna bitterbleka?

Höljet var ju knoppen hela vintern.
Vad är det för nytt som tär och spränger?

Ja visst gör det ont när knoppar brister,
ont för det som växer och det som stänger.

Sång till våren (Dan Andersson)

När våren kom med sunnanvind och solen sken i sky,
då slog mitt hjärta underbart och rymden var som ny.

Ur fordoms gångna, mörka natt en morgonglädje kom,
när kärrets högflod sköljde upp de frusna fjolårsblom.

Jag tackar dig, du vårens ljus, för glädjen som du gav.
Blodsmörk och sträng står rymden än kring slaktingsplats och grav!
Dock är som sände du, o sol, en hälsning fjärran från,
som mitt i vapenbraket gick en nyfödd himlens son.

En himlens son, en fadrens son med ljust och lockigt hår,
du väcker upp bland blad och ben allt gräset där du går.
Du kommer ej från hämndens gud till dyster råfst och dom,
men sår kring hatets gravar ut ditt rikes vita blom.

Bland järn som vittrar, kors som rests, du vandrar stilla hän,
och låter saven svälla högt i blodbestänkta trän.
Där tusen kroppar bli till jord i jättegravens ro
du låter vallmons vilda frön i fröjd mot solen gro.

Jag frågar ej vad hända kan mitt i ditt glada ljus,
om än skall gå från rymd till rymd ett dödens vingesus.
Blir det till döds, jag tackar dig dock för ditt ljus ändå,
mitt i mitt hjärta skiner du, fast döden själv ser på.

Av vilda dalar har du gjort till sist ett söderland,
där solen ler och vågen slår mot fruktbelastad strand.
Gå före dit och lys oss väg, o ljus, bland lövens gull, och spela, vind, på harpan din min gård av toner full!

Kanhända når ditt ögas glans långt bortom tidens led,
där dödas skuggor röra sig i liljeängars fred!
Kanhända kan du läka sår, dem ingen hela vet, du ögonljus från det som var och är i evighet.

Nu sjunger jag: kom, lumma regn, kring blad och nya barr,
och spela milt på säv och strå din dämpade gitarr!
Mitt hjärtas port jag låtit upp för vind som dansar in,
i vår, i vår, o bröder, är all världens glädje min!

Helgutflykt till Söderköping och Capella Ecumenica

lördag 5 juli - söndag 6 juli.

Varje år håller LKK en gudstjänst i kapellet på Västra Gärsholmen, en kopia av en medeltida församlingskyrka som byggdes på 50-talet av en eldsjäl med ekumeniska visioner på en liten ö i S:t Anna skärgård.

För att ge möjlighet till att träffas och umgås under mer avslappnade former träffas vi redan på lördagen med samling kl 17 (OBS tiden) på Vandrarhemmet Mangelgården i Söderköping. På kvällen ska vi umgås, besöka Söderköpings berömda glasscafé mm. På söndag morgon åker vi med båt ut till Capella Ecumenica för att fira gudstjänst.

Ytterligare upplysningar: Krister Fast 070-677 99 82
Bp Sten-Bertil 070-536 65 37

Övernattning får var och en boka själv.
Följande vandrarhem rekommenderas:
Mangelgårens STF Vandrarhem Skönbergsgatan 48,
614 30 Söderköping.
Telefon: 0121-102 13
E-post: 012110213@telia.com.
Hemsida: www.svenskaturistforeningen.se
Se även www.soderkoping.se

Boktips

Eben Alexander

Till himlen och tillbaka.

En neurokirurgs nära-döden-upplevelse. Forum 2014.

Eben Alexander har författat en ytterst intressant bok, nu utgiven på svenska. Författaren är en skicklig neurokirurg och bor med sin familj i USA. De är medlemmar i en episkopal kyrka.

Genom sitt yrke vet författaren allt om vår hjärnas funktioner. Han har alltid förhållit sig skeptisk till berättelser om människors upplevelser av en andlig värd när de för en kortare tid haft hjärtstillestånd. Han avfärdade det som en skapelse av hjärnan, som han såg som den plats där allt medvetande skapades.

Men så hände något oväntat. Författaren drabbades av bakteriell hjärnhinneinflammation vilket är ytterst sällsynt bland vuxna. Utgången är oftast dödlig. Hans tillstånd utvecklades snabbt så allvarligt att läkarkollegor (som kontaktade experter över hela USA) bedömde hans chanser att överleva till högst 10%. Han svarade inte på några antibiotika. Hela hjärnan var täckt av var. Han vårdades i respirator. Efter en vecka förhandlade läkarna med familjen om att få avsluta behandlingen och stänga respiratorn. Om patienten mot all förmodan överlevde bedömdes han bli ett "vårdpaket" bunden till respiratorn och oförmåga till någon form av normalt liv.

Men familjen valde istället att bilda en bönering kring mannens sjuksäng. De inre delarna av Ebens hjärna slutade gradvis att fungera och han var helt nära fullständig hjärndöd.

Under denna veckolånga period hade patienten djupa och klara upplevelser av att träda in i en andlig värld. Först omgavs han av ett mörker, hörde främmande röster på avstånd och uppfattade andras närvaro men utan att se någonting. Men så kom han ihåg att han var människa och hade en Gudstro. Han bad om ljus och en strålande gestalt uppenbarade sig och förde honom till en port som öppnades. Plötsligt var han inne i en paradislignande värld av sällsam skönhet och frid. Han såg människor och djur och alla verkade bekymmersfria och lyckliga. Han upptäckte att allt han tänkte på genast manifesterade sig. Tala behövdes inte, man förstod varandras tankar.

Så fördes han till en stor byggnad, släpptes in och lämnades ensam. Det märkliga var att han omgavs av totalt mörker. I detta mörker fanns Gud själv. Han uppfattade Gud som oväntat mänsklig i sin framtoning och han fick del av obegränsad kunskap. Universum var inte ensamt, det fanns otaliga andra. Ondskan fanns överallt men bara som små "prickar", detta till en följd av den

allestädes närvarande fria viljan. Så visades han jorden som en liten "boll" på avstånd och det sades att vår planet var den i skapelsen som var mest invaderad av ondska. Men trots allt övervägde också kärleken hos oss, bara så skymd av all information vi översköljs av via våra media. Han förstod den mörka materian, ja han fick svar på allt han frågade om. Gud var densamme för alla universum, hela skapelsen. Allt som sades kunde han tyvärr inte minnas senare.

Så fördes han ut ur det mörka rummet och leddes av en ljusvarelse ut genom porten. När han försökte återvända var porten stängd.

Han såg som i dimma ett antal ansikten och igenkände dem efter en stund som anhöriga som bad för att hans liv skulle räddas. Så återvände han till sin jordiska kropp och slog upp ögonen. Han tillfrisknade mycket snabbt och är idag åter verksam i sitt arbete som neurokirurg. Vid sidan om sitt arbete föreläser han för kollegor om sin upplevelse och han har fått tilltro till de tusentals människor som berättat om en ljustillvaro under hjärtstillestånd. Detta är en bok stärkande för tron, av mig läst och omläst.

Dag Kyndel.

Den helige Franciskus av Assisi

Franciskus föddes 1181 eller 1182 i Assisi i Umbrien och dog den 3 oktober 1226 också i Assisi, Umbrien.

Franciskus var ett av många barn till tyghandlaren Pietro Bernardone och hans hustru Pica, av en härstamning från en adelssläkt i Provence. Han fick namnet Giovanni men detta namn ändrades till det för honom unika namnet Franciskus. Detta berättas av Jacobus de Voragine, som regel också berättar om att han mirakulöst började tala franska, men enligt andra mer jordnära uppgifter ändrade fadern namnet till Franciskus för att ära Frankrike.

Som ung var han mycket upprorisk och nöjeslysten och var framför allt intresserad av trubadurdiktning och han drömde om att bli riddare och vinna ära och han deltog i ett militärt slag mot Perugia, men blev krigsfånge ett helt år berättar Thomas av Celano och detta blev en personlig omvändelse som var början till att han vände det världsliga livet ryggen. Han fick en upplevelse i kapellet San Damiano som låg utanför Assisi år 1206. Det berättas att krucifixet uppmanade Franciskus att restaurera detta Guds hus som var alldeles förstört och vid samma tidpunkt skall han ha berörts starkt av Matteusevangeliet 10:7-10. Påverkad av detta evangeliets apostoliska fattigdom sålde Franciskus en del av sin faders varor för att bekosta kapellets renovering samt att ge till de fattiga. Detta ledde till att fadern ställde sin son inför rätta och relationen dem emellan bröts. Franciskus lämnade tillbaka allt han fått av sin far och avsåg sig framtida arv och andra medfödda förmåner och gav sig av hemifrån endast iklädd en sliten gråbrun kåpa på vilken han ritade ett kors med krita. Efter detta levde han bland de spetälskesjuka och ägnade sig åt att genom att tigga ihop medel, renovera kyrkobyggnader samt att ge så mycket han förmådde åt nödlidande och själv levde han i största försakelse.

Efter hand började det sluta upp människor runt Franciskus och de kallade sig ”de små bröderna – frates minores”. Den allra förste som lämnade allt det världsliga för hans skull var Bernardo da Quimtavalle som var en rik man från Assisi som bjöd hem honom och sedan sålde allt han ägde och blev

munk. De följdes samma år av kaniken Pietro Cattani och en man vid namn Egidio. Bröderna predikade bot för människor och för att kunna nå ut till så många som möjligt höll de sig på resande fot, men för att kunna hålla samman brödraskapet möttes de regelbundet i Portiuncula. Bröderna gick barfota och var klädda i grått, varför de kallades ”gråbröder.” De här bröderna var de första tiggarmunkarna och deras liv gick ut på att vårda sjuka, predika fredsevangeliet och åt att be böner samt fattigdom och kärlek

År 1209 nedtecknade Franciskus

Franciskus med scener ur hans liv

formellt reglerna för franciskanerorden, Regula bullata, och fick Innocentius III:s godkännande samma år sedan bröderna rest för att besöka denne i Rom. Franciskus mottog där tonsuren av kardinal Colonna. Bröderna kom att församla stora skaror åhörare vid sina predikningar och därför överlät benediktinorden deras kapell i Portiuncula där Franciskus ofta dragit sig tillbaka, till den nya munkorden. Sedermera träffade Franciskus riddardottern Klara av Assisi som blev en följeslagare till honom och omvändes till hans kristna ideal. Hon bildade den första kvinnliga grenen, Klarissorna.

Franciskus ville leva som Jesus gjort och spåkte sig förutom att han levde i fullständig fattigdom, som jag tidigare berättat. Det franciskanska sällskapet av lekmanpredikanter tog avstånd från kyrkans hierarki och förvärldsligande, Enligt en legend hade han framfört en förutsägelse till kejsar Otto IV under dennes resa till sin kröning i Rom om att dennes lycka skulle bli kortvarig, vilket den också blev.

Franciskus tänkte bege sig till saracenerna år 1213 för att se martyrdöden i vitögat, men insjuknade hastigt och hamnade i Spanien, men reste sedan år 1219 till Syrien och Egypten istället. I Syrien stred kristna korsriddare mot saracener. Thomas av Celano berättar att Franciskus fördes inför sultanen Melek-el-Kamel, vilken rördes av hans hängivelse och predikan och Franciskus fick tillstånd att upprätta en orden i Heliga landet och den har sedan fortsatt att verka där och han har troligen också själv varit där men han återkom sedermera till sina hemtrakter utan att ha fått sin dröm om att lida martyrdöden uppfyllt.

Efter vistelsen i Spanien träffade han Thomas av Celano som slöt upp bredvid honom och som så småningom skrev hans första biografi. Franciskus var med vid Fjärde Laterankonsiliet där han träffade Dominic Guzman och vid det konsiliet förbjöds nya ordensregler men eftersom dominikan- och franciskanorden redan fått muntligt godkännande så kunde de trots detta beslut fortsätta föra sina ordensliv med kyrkans godkännande.

Franciskus såg Guds skapelse i naturen och det berättas att djuren sökte sig till honom och han kunde vidröra fåglarna. Han predikade också för fåglar vid Spoleto och man började betrakta honom som en helig man och människorna som såg detta ville röra vid hans kläder och det berättas att han omvände en våldsam varg som efter Franciskus predikan lade tasserna i hans hand och blev hans följeslagare som munk. I två år var vargen honom trogen men avled sedan.

Fortsättning följer.

Birgitta Carlström

MIN GUDSTRO

Gud finns i många skepnader och former, i många Gudar och Gudinnor, och att Guds röst kommer till uttryck i skrifterna dvs., i Bibeln och i Koranen, i Tora-rullarna och i Vedasböckerna, i Gilgamesh, i Asagudasagorna (=Fornnordisk Mytologi) och många andra heliga eller religiösa skrifter som jag inte nämnt här.

Framför allt tror jag på en personlig upplevelse och/eller kontakt med Gud eller det Gudomliga och då framförallt inom oss själva.

Den yttre religionen finns i tempel, kyrkor, synagogor, mandir och slott och koja. Den inre religionen finns inom varje människa, i hennes eget hjärta.

Intellektets religion finns i regler och föreskrifter och i alla skrifter som bjuder och förbjuder oss olika göromål, handlingar eller saker. Hjärtats religion kan bara finnas i hjärtat och där finns också den röst som många kallar Guds röst eller intuitionen.

Jag följer hjärtats religion, dvs. jag gör och agerar utifrån det som mitt

hjärta bjuder mig att göra eller som känns rätt för mig att göra just här och nu - i Nuet- i Varandet- dvs., jag flyter med i livets ström eller kanske är det samma sak som att låta intuitionen leda en på de vägar som man skall gå.

Jag ser inga konflikter i olika religioner, jag ser bara olika möjligheter, olika vägar som leder till samma mål, dvs, en kontakt eller en genuin upplevelse av GUD eller det Gudomliga som det primära, ceremonier och religiösa regler och förespråk, som, t.ex. fasta som sekundärt, men som bra hjälpmedel för ens personliga utveckling mot och med det Gudomliga, för egentligen så är även marken där vi går - ja-allting är Gud. Vi lever i - verkar i - och andas i GUD. Ingenting annat kan existera eftersom själva Existensen är Gud. Så är min övertygelse och mitt rättesnöre i livet, viket innebär att jag följer "Hjärtats religion".

Till detta vill jag lägga att jag funnit att Liberala Katolska Kyrkan är den

yttre religion som bäst speglar genuin andlighet idag av det stora utbud av olika religiösa inriktningar, samfund, kyrkor och tempel som finns i samhället. Kyrkan förvaltar det Kristna budskapet och de 7 sakramenten och gör de tillgängliga för kyrkans medlemmar på ett effektivt och äkta sätt.

Allt sedan jag kom i kontakt med kyrkan för 24 år sedan, genom ett barndop som en kompis hade arrangerat där, har jag upplevt en tät andlig atmosfär i kyrkans mässa. Även så i de andra ceremonierna kyrkan erbjuder. När jag deltar i mässan, antingen som altartjänare eller sitter med som deltagare i församlingen så upplever jag att mina energidepåer fylls på eller som man också kan beskriva det som: - att ens medvetande expanderar och omfattningen blir jättestor samtidigt som man känner sig energifylld.

Detta kallar jag äkta och genuin andlighet i dess mest effektiva form.

Ingemar Aronsson

SOMMAR I S:T URIEL

S:t Uriel i Härjedalen inbjuder till:
Sesshin i 3 dagar 21/7-25/7.
Sesshin i 4 dagar 28/7-2/8

Upplysningar och anmälan: Evert Sundien
tfn. 08-332006.
Se även www.Kontemplation.se

Tio små församlingsbor...

Till kyrkan gick det en gång församlingsbor tio.
Då kom där en regnskur - och så var det bara nio.

Nio små församlingsbor till mässan ville vandra,
en sov för länge - längre än de andra.

Åtta små lekmän sa - det är vackert väder nu!
En for till sommarstugan - och så var det bara sju.

Sju små församlingsbor av kyrkklockorna väcks -
men en gick till sin idrottsplats - och så var det bara sex.

Sex små församlingsbor älskar sina hem.

En stannar hemma vid sin radio - och så var det bara fem.

Fem små församlingsbor i bil till kyrkan skulle styra.
En var rädd för drag - och så var det bara fyra.

Fyra små lekmän sjöng om tro, hopp och mod.
En fann psalmerna för långa - så var det bara tre som återstod!

Tre små församlingsbor var trofasta som få.
Men en blev stött på prästen - och så var det bara två.

Två små församlingsbor satt i kyrkokommittén -

där blev de osams - och så var det vara en.

En liken lekman hade ett väldigt sjå - han gick kring med kyrkbladet - och så var det plötsligt två.

Två lekmän tänder tron hos nå'n de känner -
och efter någon tid var det fyra goda vänner.

Fyra lekmän var trogna utan måtta -
och elden den spred sig - och en söndag var det åtta.

Prästen kan ej draga sin kyrkas vagn allén.
Han behöver många hjälpare - ska inte du bli en?

Från engelskan av Karl Erik Forsell (biskop i Borgå stift, Finland).

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob 070-660 42 69,
e-post biskop.evert@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars församling.
S:t Mikael Domkyrka, Flottbrovägen
5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel
08-6562665. e-post: skt.mikael@lkk.se.
Pg 5 58 95-7.
Ansvarig församlingspräst:
Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 723
43 Farsta, 08-724 83 28

GÖTEBORG

Kontaktperson: Mikael Hallgren,
Sandbäcksgatan 2, 431 33 Mölndal,
tel 0730-366 861.

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp.
c/o Marianne Andersson-Söderström
Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping
tel 011-16 10 81

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop Sten-
Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45
Västerås, tel 021-33 34 70.
Bankgiro 5604-2500

AVESTA

S:t Staffans Kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA-SALA

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst Jonas
Anundi, 08-724 94 11 Pg 442 00 00-4.

SKÅNE

S:t Rafaels Kyrkogrupp.
Se Stockholm

OTTERBÄCKEN

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Amnevägen 34,
547 72 Otterbäcken, tel 0551-224 80

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan
16, 722 45 Västerås, 021-33 34 70.

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
27 Old Gloucester St
London WC1N 3XX
United Kingdom
e-mail: LCC@kingsgarden.org

Presiding bishop James A. Zinzow
Hemsida: <http://kingsgarden.org/LCC>

Information om kyrkan och
församlingarnas verksamhet kan du få
på Internet: www.lkk.se

Communio är organ för den svenska
grenen av Liberala Katolska Kyrkan
och utkommer med fyra nummer per
år. Prenumeration sker enklast
genom att sätta in 100 kronor på
postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion:
Krister Fast tel 08-724 83 28
Rose-Marie Johansson tel 018-55 01 91
Carina Carlström 0551-22 480

Redaktion och expedition:
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.
E-post: communio@lkk.se

Tryck: JUSTNU-tryck, Västerås.
ISSN 0345-2018.

Tack ccwatershead.org för
framsidans bild.

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck för
den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller uttryckta
uppfattningar i denna tidning, bara
när de är betecknade "officiellt".*

**Sista manusdag för nr 2-2014 är
den 27 maj 2014.**

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker mot förskottsbetalning till COMMUNIO pg 88 82 44-1
portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstensvägen
11G, 75240 Uppsala, tel.018-550191

Befriande fastetid

Forts från sid 3

du behövs – för bortom mobilen, TV:n
och datorn sitter en familj, en älskad
person, ett barn, en äldre ensam
människa som inte bara skulle känna
sig bekräftad av att du mötte deras
blickar utan också gav dig själv något
som ingen teknik i världen kan
åstadkomma: känslan av att vara
värdefull.

De senaste åren har vi sett många
nationers medborgare kämpa både
tappert och förtvivlat för att befria sig
från diktaturer. Själva lever vi i
välsignad frihet från förtryck... eller?
Det finns nämligen mycket som kan
förslava en människa, och döda ting
tillhör de allra skickligaste i den
genren!

Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.

Prenumerera gör du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften 100:- på
postgiro 88 82 44-1.

Läsare bosatta utanför Sverige kan endast erhålla Communio via e-post - gratis.
Pren. på communio@lkk.se

För medlemmar i nedanstående församlingar ingår Communio i medlemsavgiften:
S:Mikaels församling Maria församling i Västerås